

Προκηρύξεις της 17N για Μιχάλη Βρανόπουλο

Το πάρα κάτω κείμενο συντάχτηκε τον Ιούνη. Η δυναμική ενέργεια στην οποία αναφέρεται είχε προγραμματιστεί να γίνει τότε. Παρ' ότι όμως επιχειρήσαμε να την πραγματοποιήσουμε αρκετές φορές, τόσο τον Ιούνη και τον Ιούλη όσο και στις αρχές του Σεπτέμβρη, δεν κατορθώσαμε να την φέρουμε σε πέρας για διαφόρους λόγους ανεξάρτητους από τη θέληση μας.

Τα γεγονότα που συνέβησαν σ' αυτούς τους έξι μήνες επιβεβαίωσαν όσα υποστηρίζαμε σ' αυτό το κείμενο. Κυρίως τη θέση μας ότι τόσο η κοινοβουλευτική εξεταστική επιτροπή των αργυρώνητων βουλευτών, όσο και η δικαστική έρευνα της εξωνημένης δικαιοσύνης δεν είναι παρά στάχτη στα μάτια του κόσμου.

Το παρουσιάζουμε λοιπόν σήμερα ανέπαφο, όπως ακριβώς το γράψαμε τότε, προσθέτοντας απλά στο τέλος τα σχόλια για τα νέα συντριπτικά στοιχεία που προέκυψαν σ' αυτό το διάστημα.

Επαναστατική Οργάνωση 17 NOEMBPH

Αθήνα Ιούνης 93

Η 17N έχει επανειλημμένα στιγματίσει με τη μεγαλύτερη δύναμη την πολιτική των λεγόμενων «ιδιωτικοποιήσεων», το ξεπούλημα των οικονομικών μονάδων που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο του Δημοσίου. Σε προκήρυξη μας που δημοσιεύθηκε πριν από δύο χρόνια, τον Ιούνη του 91, με τίτλο: έμπορε κατάπλευσον, εξελού, πάντα πέπραται (έμπορε έλα, εύγα, εδώ όλα πουλιούνται) γράφαμε μεταξύ άλλων:

«Η συνειδητή παράδοση ενός παραγωγικού δυναμικού αξίας περίπου ενός τρισεκατομμυρίου με χαριστικούς και εξευτελιστικούς όρους στο Δυτικό μεγάλο κεφάλαιο όχι μόνο αποτελεί τεράστιο σκάνδαλο μπροστά στο οποίο ωχριά το σκάνδαλο Κοσκωτά αλλά συνιστά το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας. Κι αν υπήρχε σήμερα πολιτική αντιπολίτευση και τύπος θάχαν στηλιτεύσει με τη μεγαλύτερη ένταση αυτό το έγκλημα. Αν υπήρχε ανεξάρτητη κι όχι εξωνημένη δικαιοσύνη θάχε απαγγείλει κατηγορία και θάχε κάτσει στο σκαμνί τους υπεύθυνους». Και στη συνέχεια κατονομάζουμε σαν υπεύθυνους όσους υπουργούς και ανώτατους κρατικούς λειτουργούς χειρίζονταν τότε άμεσα τις επί μέρους περιπτώσεις.

Δυο χρόνια μετά, τη δεσπόζουσα θέση ανάμεσα τους κατέχει το σκάνδαλο της πώλησης της ΑΓΕΤ-Ηρακλής.

Είναι γνωστό ότι η ΑΓΕΤ-Ηρακλής πουλήθηκε το Μάρτη του 92 στην ιταλική εταιρία Καλτσεστρουότσι, θυγατρική του ομίλου Φερούτσι. Ανακοινώθηκε επίσημα ότι η Καλτσεστρουότσι πήρε την πλειοψηφία των μετοχών μιας κοινοπραξίας με την Εθνική Τράπεζα έναντι συνολικά 124 δισεκατομμυρίων, αναλαμβάνοντας συγχρόνως και τη διοίκηση της ΑΓΕΤ. Οι αδιαφανείς διαδικασίες, ο σικέ διαγωνισμός και το χαμηλό αντίτιμο καταγγέλθηκαν φραστικά κατά καιρούς από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και μερίδα του τύπου.

Εντούτοις ενάμιση χρόνο μετά κανείς στη χώρα εκτός από τους Μητσοτάκη, Βρανόπουλο, Μάνο δεν ξέρει πόσο πραγματικά πουλήθηκε η ΑΓΕΤ-Ηρακλής. Πόσο ρευστό καταβλήθηκε το Μάρτη του 92; Πόση η δανειοδότηση και από ποιον; (Μήπως από τον άλλο αγοραστή, την Εθνική Τράπεζα, δηλαδή το Δημόσιο;) Ποια η περίοδος αποπληρωμής; (Μήπως σε δέκα χρόνια;).

Έτσι οι τρεις αυτοί κύριοι «πούλησαν» μια επιχείρηση αξίας τουλάχιστον 200 δις και σύμφωνα με άλλους άνω των 300 δις μαζί με τις θυγατρικές, που ανήκε στον

ελληνικό λαό, σαν νάταν ιδιωτική τους περιουσία χωρίς να δίνουν τον παραμικρό λογαριασμό σε κανένα.

Η ΝΔ λέει ότι οι Ιταλοί θα δώσουν 62 δις. Το ΠΑΣΟΚ λέει 45 δις. Το ΚΚΕ λέει 35 δις, ενώ κανένας τους δεν λέει λέξη για τον τρόπο και τον χρόνο αποπληρωμής. Αν όμως λάβουμε υπόψη το επίσημο ποσό, τη διεθνή πρακτική σε ανάλογες περιπτώσεις και κυρίως την κατάσταση υπερχρέωσης και ουσιαστικής χρεοκοπίας στην οποία βρίσκεται η μητρική της Καλτσεστρούτσι Φερούτσι με συσσωρευμένα χρέη άνω των 3 τρις, το συνολικό ρευστό που πλήρωσε η Καλτσεστρούτσι το 92 για την εξαγορά της ΑΓΕΤ αποκλείεται να ξεπερνάει τα 12 με 15 δις.

Αυτό άλλωστε επιβεβαιώνεται και από τη σημερινή πρόταση πρώην υπουργού του ΠΑΣΟΚ να εξαγοράσει η Εθνική τις μετοχές της Καλτσεστρούτσι για να πάρει τον έλεγχο της ΑΓΕΤ έναντι του ποσού των 10-11 δις. Τα υπόλοιπα είναι δανειοδότηση της Εθνικής στην Καλτσεστρούτσι. Οι τίτλοι που αντιπροσωπεύουν αυτό το δάνειο θα υποστούν μια σημαντική απαξίωση και θα πληρωθούν μόνο κατά ένα ποσοστό τους από τον τελικό αγοραστή της ΑΓΕΤ, Ιταλτσιμέντι ή Χόλντενμπανκ αφού η δανειολήπτρια Φερούτσι όντας υπερχρεωμένη αδυνατεί να πληρώσει. Με συνέπεια το συνολικό αντίτιμο να είναι ακόμη πιο χαμηλό.

Το σχέδιο του ευρωπαϊκού καρτέλ τσιμέντου για τη διάλυση της ελληνικής τσιμεντοβιομηχανίας και την κυρίευση της ΑΓΕΤ δεν ήταν στιγμιαίο αλλά παρατείνονταν χρονικά σε τρεις φάσεις. Στην πρώτη φάση η προβληματική Καλτσεστρούτσι εξαγοράζει την ΑΓΕΤ. Η αγορά αυτή είναι προσωρινή. Είναι μια αναγκαία μεταβατική κατάσταση. Ένας απ' τους στόχους της είναι να μείνει κρυφό, στην αρχική φάση του αφελληνισμού, το όνομα του τελικού αγοραστή. Αυτό άλλωστε επιβεβαιώνεται και από την πρακτική της Καλτσεστρούτσι στην ΑΓΕΤ. Εκτός από τον λογικό διορισμό μιας ολιγάριθμης ομάδας κυρίως Ιταλών στελεχών δεν προχώρησε σε καμιά ουσιαστική αλλαγή, σε καμιά αναδιάρθρωση της επιχείρησης, αφήνοντας την να λειτουργεί όπως πριν. Πράγμα τελείως αφύσικο για την εξαγορά μιας επιχείρησης τέτοιου μεγέθους από μια ευρωπαϊκή μονάδα.

Στη δεύτερη φάση ανακοινώνεται στην Ιταλία ότι η μητρική της Καλτσεστρούτσι Φερούτσι βρίσκεται σε κατάσταση ουσιαστικής χρεοκοπίας αδυνατώντας να εξυπηρετήσει τα συσσωρευμένα χρέη των 3 τρις. Η κανονιά αυτή όμως δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Η δημοσίευση των χρεών της Φερούτσι την τελευταία πενταετία, δείχνει ότι η πραγματική της κατάσταση ήταν κοινό μυστικό σ' όλο το χρηματιστικό και τραπεζικό δυτικό κατεστημένο. Και δεδομένου ότι η ελληνική κυβέρνηση είχε προσλάβει το χρηματιστικό όμιλο Μόργκαν-Στάνλεϊ, σαν σύμβουλο για την ιδιωτικοποίηση της ΑΓΕΤ, στην οποία πλήρωσε άλλωστε αρκετά δις, αποκλείεται τελείως η Μόργκαν-Στάνλεϊ να μην είχε πληροφορήσει την ελληνική κυβέρνηση για την πραγματική κατάσταση υποχρέωσης του ομίλου Φερούτσι.

Όταν λοιπόν το Μάρτη του 92 το τρίο Μητσοτάκη, Βρανόπουλου, Μάνου πούλαγε την ΑΓΕΤ, είχε απόλυτη γνώση ότι την πουλάει σε μια προβληματική κι υποχρεωμένη επιχείρηση. Είχαν απόλυτη συνείδηση του τι έκαναν. Δεν υπήρξαν θύματα της Φερούτσι. Αλλά θύτες του ελληνικού λαού, αφού τον εξαπάτησαν συνειδητά προβάλλοντας μια το όνομα της Φερούτσι, μια το παραμύθι για την πρόθεση της να εξαγοράσει και τα τσιμέντα Χαλκίδας έναντι 41 δις και αποκρύβοντας το βασικό: την προβληματικότητα του αγοραστή.

Στην τρίτη φάση έρχεται ένα μέλος του καρτέλ Ιταλτσιμέντι ή η Χόντενμπανκ σαν από μηχανής θεός και σώζει την κατάσταση βγάζοντας από το αδιέξοδο τόσο την ΑΓΕΤ και την Εθνική Τράπεζα όσο και την Καλτσεστρούτσι-Φερούτσι. Εξαγοράζει την ΑΓΕΤ πληρώνοντας τους τίτλους σε ασήμαντες τιμές αφού σαν επισφαλή δάνεια

έχουν μετατραπεί σε κουρελόχαρτα ενώ ανοίγει παράλληλα ο δρόμος και για τα Τσιμέντα Χαλκίδας.

Το σχέδιο αυτό βέβαια παρ' ότι ευρωπαϊκών προδιαγραφών, δεν θάχε καμιά πιθανότητα επιτυχίας αν δεν υποστηρίζονταν με θέρμη από τους γραικύλους πολιτικούς, απατεώνες τύπου Μητσοτάκη και σία.

Σοβαρή έμμεση ευθύνη όμως έχουν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, Συνασπισμός και ο τύπος. Επί ένα χρόνο δημιούργησαν ένα πέπλο σιωπής γύρω από την υπόθεση αποκρύβοντας την αλήθεια. Η επιτροπή των οικονομικών υποθέσεων της Βουλής που δήθεν ερευνούσε για τις συνθήκες πώλησης της ΑΓΕΤ, με συμμετοχή όλων των κομμάτων συνεδρίασε σ' ένα διάστημα ενός χρόνου μόνο δύο φορές. Η συνωμοσία αυτή της σιωπής θα συνεχίζονταν αν δεν ξέσπαγαν τα σκάνδαλα στην Ιταλία και δεν αποκαλύπτονταν ότι η Φερούτσι-Καλτσεστρουότσι λάδωνε συστηματικά Ιταλούς πολιτικούς για να αναλάβει δημόσια έργα.

Ο σάλος που ξεσηκώθηκε από αυτές τις αποκαλύψεις, το γεγονός ότι δεν υπάρχει πια Έλληνας που να μην πιστεύει ότι η Καλτσεστρουότσι-Φερούτσι δεν λειτούργησε παρόμοια με τους Έλληνες πολιτικούς που της πούλησαν την ΑΓΕΤ, ξανάφερε το ζήτημα στην επικαιρότητα και υποχρέωσε την κυβέρνηση και τα κόμματα να ζητήσουν την δημιουργία εξεταστικής επιτροπής. Και οι πέτρες όμως γνωρίζουν ότι τόσο η επιτροπή των αργυρώνητων πολιτικών όσο και η έρευνα της εξωνημένης δικαιοσύνης δεν είναι παρά στάχτη στα μάτια του κόσμου.

Όσον αφορά τη σημασία και μόνον της πώλησης της ΑΓΕΤ δεν θα μακρυγορήσουμε. θ' αναφέρουμε απλά τα λόγια ενός οικονομολόγου δημοσιογράφου του κατεστημένου, μιας εφημερίδας του συγκροτήματος που όπως όλοι γνωρίζουν κάθε άλλο παρά μας συμπαθεί. Ο δημοσιογράφος αυτός λοιπόν σε πρόσφατο άρθρο για τις ιδιωτικοποιήσεις γράφει: «Η ΑΓΕΤ δεν είναι σούπερ μάρκετ που το αγοράζουν οι Βέλγοι ούτε μια σοκολατοβιομηχανία που πωλείται στους Ελβετούς. Είναι μια ογκώδης βιομηχανία που η δραστηριότητα της στη δημιουργία της οικονομικής υποδομής είναι καθοριστική και ταυτόχρονα ρυθμιστική. Έστω κι αν δεν πουληθεί αργότερα σε τουρκικά συμφέροντα, το γεγονός ότι θα περιέλθει υπό τον έλεγχο του ευρωπαϊκού καρτέλ τσιμέντου σημαίνει ότι θα ενταχθεί η σταδιοδρομία της σε ένα σχεδιασμό που δεν έχει να κάνει με τίποτα με τα εθνικά συμφέροντα. Το καρτέλ μπορεί να αποφασίσει να την κλείσει, να την υποβαθμίσει λειτουργικά, να την απαξιώσει, να την κάνει ό,τι θέλει και η Ελλάδα δεν θα δικαιούται να προβάλει καμιά αντίρρηση».

Και τελειώνει: «Όλοι μιλάμε τον τελευταίο καιρό, για τις προεκλογικές στρεβλώσεις που θα υποστεί η οικονομία από τις παροχές που σχεδιάζει η κυβέρνηση, από τους διορισμούς που προγραμματίζονται και κυρίως από τη χαλάρωση της πολιτικής που οδηγεί σε μεγαλύτερα ελλείμματα στον προϋπολογισμό. Όλα αυτά είναι βεβαίως υπαρκτά αλλά συγκρινόμενα με τις ιδιωτικοποιήσεις είναι... πταίσματα. Διότι οι ζημιές που προέρχονται από τις στρεβλώσεις αυτές, όσο οδυνηρές και να είναι, τελικά μπορούν να επιδιορθωθούν αργότερα. Αντίθετα η ζημιά από την ιδιωτικοποίηση στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων, όπως ο ΟΤΕ, τα διυλιστήρια κλπ., είναι δυσαναπλήρωτη και μοιραία, διότι δεν ισοδυναμεί μόνο με απώλεια παραγωγικού δυναμικού αλλά και με αποστέρηση του κράτους από ρυθμιστικούς και παρεμβατικούς μηχανισμούς, που εάν τους χάσει, δεν θα έχει τη δυνατότητα ούτε την ανάκαμψη να επιταχύνει, ούτε να προετοιμάσει σωστά την υποδομή που θα στηρίξει την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ευρώπη».

Όπως αναφέραμε πιο πάνω

— η διάλυση της ελληνικής τσιμεντοβιομηχανίας με το ξεπούλημα της ΑΓΕΤ-Ηρακλής, όπως και ο τρόπος που έγινε, με την εξαπάτηση του ελληνικού λαού.

— η πώληση στην Καλτσεστρούτσι που έγινε με πλήρη γνώση ότι η μητρική της Φερούτσι έχει ουσιαστικά χρεοκοπήσει.

— η απόκρυψη ότι ξεπουλιέται στο ευρωπαϊκό καρτέλ τσιμέντου για πενταροδεκάρες μετά από μια πρώτη ενδιάμεση πώληση σε προβληματική-υπερχρεωμένη επιχείρηση συνιστούν το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας ενάντια στη χώρα. Άμεσοι υπεύθυνοι αυτού του εγκλήματος είναι αυτοί που το αποφάσισαν, το μεθόδευσαν και το πραγματοποίησαν εμπαιίζοντας τον ελληνικό λαό, δηλαδή ο πρωθυπουργός Μητσοτάκης, ο Διοικητής της Εθνικής Τράπεζας Βρανόπουλος, ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας Μάνος και ορισμένοι άλλοι.

Αποφασίσαμε λοιπόν να εκτελέσουμε τον Βρανόπουλο, Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας, νούμερο δύο υπεύθυνο μετά τον πρωθυπουργό Μητσοτάκη.

Η ενέργεια μας αυτή είναι και μια προειδοποίηση προς όσους είτε χειρίζονται απ' τη μεριά του Δημοσίου συγκεκριμένες «ιδιωτικοποιήσεις» είτε απ' την πλευρά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, εξαγοράζοντας με ανάλογες διαδικασίες επιχειρήσεις του Δημοσίου. Όσον αφορά τα μαντρόσκυλα των απατεώνων, τους σωματοφύλακες τους της αντιτρομοκρατικής ομάδας, δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε. Τους έχουμε επανειλημμένα προειδοποιήσει.

Επαναστατική Οργάνωση 17 ΝΟΕΜΒΡΗ Αθήνα Ιούνης 93

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Δεκέμβρης 93

Σε περσινή προκήρυξη υποστηρίξαμε ότι η αθωωτική απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου για το σκάνδαλο Κοσκωτά είχε ένα γενικότερο πολιτικό περιεχόμενο: Δεν υπάρχουν υπεύθυνοι ούτε ένοχοι για μείζονα εγκλήματα των πολιτικών-βουλευτών και άλλων ανώτατων κρατικών λειτουργών σε βάρος της χώρας. Ανεξάρτητα από τη φύση και το μέγεθος της απάτης που οι κύριοι αυτοί διέπραξαν, εξ ορισμού είναι όλοι τους αθώοι. (Η εσκεμμένη καταδίκη του αθώου και άσχετου με το σκάνδαλο Κοσκωτά Τσοβόλα είναι η κωμική στην περίπτωση μας εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα.)

Ενώ η «Δικαιοσύνη» καταδικάζει σε εξοντωτικές ποινές τα μικροκλεφτρόνια δεν θέλει και δεν μπορεί ν' ασχοληθεί με τις μεγάλες και σοβαρές υποθέσεις των τεράστιων σκανδάλου, δεν θέλει και δεν μπορεί να δικάσει τους υπεύθυνους.

Η αθωωτική απόφαση όχι μόνο γελοιοποίησε και κονιορτοποίησε την «κάθαρση» της ΝΔ και των χρεοκοπημένων αριστερών του Συνασπισμού και του ΚΚΕ, αλλά επί πλέον σήμανε το πράσινο φως για τη χιονοστιβάδα των νέων σκανδάλων που συγκλόνισαν τη χώρα στη διάρκεια της τρίχρονης διακυβέρνησης της ΝΔ αφού θα επακολουθούσε σίγουρα το κουκούλωμα τους.

Ειδικότερα όσον αφορά το σκάνδαλο του ξεπουλήματος της ΑΓΕΤ-Ηρακλής φαίνεται ότι όσα νέα στοιχεία κι αν αποκαλυφθούν κανείς στην κυβέρνηση, στην αντιπολίτευση, στον τύπο δεν πρόκειται να συγκινηθεί. Σύμφωνα με κατάθεση του χρηματιστή, οικονομικού συμβούλου και υπεύθυνου των «υπόγειων συναλλαγών» του ομίλου Φερούτσι στη Γενεύη, Μπερλίνι, στον Ιταλό εισαγγελέα Ντι Πιέτρο τον Ιούλη, η Καλτσεστρούτσι-Φερούτσι εξαγόρασε με μίζες 3 δις Έλληνες αξιωματούχους για να πετύχει την εξαγορά της ΑΓΕΤ-Ηρακλής.

Το γεγονός αυτό επιβεβαιώθηκε από μαρτυρία της διεθνούς εταιρίας λογιστικών ελέγχων PRICE WATERHOUSE η οποία απέσυρε την υπογραφή της από τους ισολογισμούς της Καλτσεστρούτσι, όταν πληροφορήθηκε από διευθύνοντα σύμβουλο της ότι ποσόν 3 δις δόθηκε σε φυσικά πρόσωπα χωρίς δικαιολογητικά έγγραφα για το ποσόν αυτό.

Και ενώ τα συντριπτικά στοιχεία δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι οι υπεύθυνοι του ξεπουλήματος της ΑΓΕΤ Μητσοτάκης, Βρα-νόπουλος, Μάνος μοιράστηκαν τα 3 δις, χωρίς ν' αποκλείεται ορισμένοι άλλοι να εισέπραξαν διάφορα άλλα μικροποσά. Ενώ οι αποκαλύψεις αυτές επέβαλαν την άμεση άσκηση ποινικής δίωξης από την εισαγγελία, ώστε ν' αποκαλυφθούν τα ονόματα των δικαιούχων των λογαριασμών στις ξένες τράπεζες, τόσο η πρώην κυβέρνηση της ΝΔ όσο και η σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη τους συναγωνίζονται στον εμπαιγμό του ελληνικού λαού, κωλυσιεργώντας εσκεμμένα για να δώσουν τον απαραίτητο χρόνο στους δικαιούχους των λογαριασμών να κάνουν τις αναγκαίες ενέργειες μεταβίβασης των λογαριασμών σε άλλους.

Έτσι επί ΝΔ ο αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Βολονάσης κλείνει εσπευσμένα την υπόθεση δύο μέρες πριν τις εκλογές. Καταθέτει πόρισμα όπου ισχυρίζεται ότι δεν προκύπτουν ενδείξεις ποινικών ευθυνών εναντίον «οιονδήποτε προσώπων» και η εισαγγελία θέτει τον φάκελο στο αρχείο.

Ο εμπαιγμός όμως συνεχίζεται επί ΠΑΣΟΚ, παρά τη γενική κατακραυγή κι απαίτηση ν' αποδοθεί δικαιοσύνη. Όχι μόνο δεν ασκείται ποινική δίωξη, όχι μόνο δεν δημιουργείται νέα κοινοβουλευτική εξεταστική επιτροπή αλλά επί πλέον η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναθέτει τη νέα προκαταρκτική ποινική εξέταση στον ίδιο αντιεισαγγελέα Βολονάση, προδικάζοντας την έκβαση της.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν επιθυμεί την εξονυχιστική έρευνα της υπόθεσης είναι πολύ συγκεκριμένος και σοβαρός. Έχει να κάνει με τα Τσιμέντα Χαλκίδας. Όσο κι αν φαίνεται περίεργο ο Παπανδρέου είναι όμηρος των Μητσοτάκη και σία, μέσω αυτών. Γιατί αποδέχθηκε σαν μίζα πριν το 89, από τον ιδιοκτήτη των Τσιμέντων Χαλκίδας Κιοσέογλου; το παραδοσιακό σπίτι του στη χώρα της Πάτμου, σημερινής αξίας 400 εκατομμυρίων (πόθεν έσχες είπατε; φόρος μεταβίβασης δεκάδων εκατομμυρίων;). Μίζα με την οποία αυτός πέτυχε ν' αποφύγει τη μοίρα που είχε ο Τσάτσος στην ΑΓΕΤ κι ενώ η κατάσταση της εταιρίας του ήταν τρισευχαιρότερη απ' αυτήν του Ηρακλή.

Αυτό είναι το μυστικό της αναφοράς στα Τσιμέντα Χαλκίδας από τον Βρανόπουλο, στην τελευταία συνέντευξη του, την ημέρα της αποχώρησής του από την Εθνική Τράπεζα. Αναφορά τελείως άκαιρη και ξεκάρφη αφού η υποτιθέμενη αγορά των Τσιμέντων Χαλκίδας από την Καλτσεστρουότσι είχε ματαιωθεί προ πολλού. Ήταν μια προειδοποίηση, μια απειλή, μια βολιδοσκόπηση των προθέσεων της νέας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Σήμαινε σε απλά ελληνικά: Καθήστε ήσυχα γιατί θα βγάλουμε την υπόθεση της μίζας-βίλας Κιοσέογλου.

Και η απάντηση Παπανδρέου την επόμενη («η υπόθεση έχει παγίδες, θα προχωρήσουμε προσεκτικά, δεν είμαστε ρεβανσιστές») τους ικανοποίησε πλήρως κι έκλεισε οριστικά την υπόθεση, αφού σήμαινε γι αυτούς: το μήνυμα ελήφθη, μη φοβάστε, δεν πρόκειται να γίνει τίποτε, προκαταρκτική εξέταση ίσον ντόρος να γίνεται μέχρι να ξεφουσκώσει η υπόθεση.

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο όμορφος πολιτικός και επιχειρηματικός κόσμος δεν είναι προνόμιο μόνο της δύσμοιρης Ιταλίας. Ευδοκίμει με ιδιαίτερη λαμπρότητα και σε μας. Κι αν η ελληνική δικαιοσύνη δεν ήταν κι αυτή εξωνημένη, δεν εξαρτιόταν ολοκληρωτικά από την πολιτική εξουσία, αν αφήνονταν να λειτουργήσει έστω και σε ένα μικρό ποσοστό όπως η ιταλική, όσα συμβαίνουν στην Ιταλία θα φάνταζαν αστεία παιχνιδάκια μπροστά στα δικά μας. Ολόκληρος ο πολιτικός κόσμος μαζί με τους μεγαλοεπιχειρηματίες θα παραπέμπονταν και θα κλείνονταν στον Κορυδαλλό, εκτός από ορισμένους που μετά βίας θα ξεπέρναγαν τα δάκτυλα του ενός χεριού.

Υ.Γ. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τις δυναμικές ενέργειες που έγιναν στο χρονικό διάστημα από τον περασμένο χειμώνα μέχρι σήμερα:

α) με βόμβες στις εξής εφορίες: στο Μοσχάτο, στο Μαρούσι, στο Χαϊδάρι, στην Πετρούπολη, στο Περιστερί.

β) με αυτοσχέδια μπαζούκας στις εφορίες της Ν. Φιλαδέλφειας και στα Καμίνια.

γ) με βόμβες ενάντια στα αυτοκίνητα διευθυντών εφοριών: στα Ιλίσια, στο Παγκράτι, σε δύο αυτοκίνητα στα Πατήσια, στην Αγία Παρασκευή και σε ένα της ΥΠΕΔΑ στο Γαλάτσι.

Προειδοποιούμε για τελευταία φορά τους διευθυντές εφοριών, τους διευθυντές της ΥΠΕΔΑ, τα διευθυντικά στελέχη του υπουργείου Οικονομικών που είναι υπεύθυνοι για τα φορολογικά, θα τους χτυπάμε από εδώ και μπρος χωρίς καμία προειδοποίηση, — όσο οι έμμεσοι φόροι ανέρχονται σε 45% των φορολογικών εσόδων έναντι 30% του μέσου όρου του ΟΟΣΑ. Και η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέβαλε νέους έμμεσους φόρους σε καπνό και ποτά — όπως ακριβώς και η ΝΔ — ενώ αποδέχτηκε και υιοθέτησε όλους τους έμμεσους φόρους πούχε επιβάλει η ΝΔ (σε καύσιμα, αύξηση ποσοστού ΦΠΑ κλπ.),

— όσο η φορολογία κερδών θάνατι η μικρότερη με 4% έναντι 13% στη Μ. Βρετανία και 25% στην Ιαπωνία,

— όσο δεν αυξηθεί σημαντικά ο φορολογικός συντελεστής όσων έχουν υψηλά εισοδήματα,

— όσο το «πόθεν έσχες» είναι κοροϊδία που κατευθύνεται ενάντια στους μικρούς ενώ οι μεγάλοι το καταστρατηγούν εύκολα με τη δήλωση του 91,

— όσο δεν φορολογούνται οι μεγάλες καταθέσεις σε ρέπος, τα ομόλογα και οι μετοχές ενώ φορολογούνται οι μικροκαταθέσεις,

— όσο τα εισοδήματα που δηλώνονται στην εφορία το 93 και προέρχονται από μισθωτές ανέρχονται κατά μέσο μηνιαίο όρο σε 180.000 δρχ. και αυτά από βιομηχανικές και εμπορικές επιχειρήσεις σε 114.000 δρχ.!!!

— όσο ενώ οι μεγαλοεισοδηματίες που κερδίζουν άνω των 7 εκατομμυρίων ετήσια ανέρχονται σε τουλάχιστον 236.000, στην εφορία το δηλώνουν μόνο 58.185 δηλαδή περίπου το ένα τέταρτο, με την ετήσια φοροδιαφυγή 280 δις, ποσό που ξεπερνάει το σύνολο των φόρων εισοδήματος φυσικών προσώπων (273 δις) όλων των κατηγοριών!!!

— όσο οι κυβερνήσεις τόσο της ΝΔ όσο και του ΠΑΣΟΚ μιλώντας για φοροδιαφυγή θα εννοούν την δευτερογενή των εβγατζή-δων, καφενείων, μισθωτών με τις δύο δουλειές κλπ. την οποία θα πατάσσουν αμείλικτα ενώ θα αφήνουν ανέπαφη και θα προστατεύουν τη μεγάλη πρωτογενή των μεγαλοκαρχαριών,

— όσο το φορολογικό σύστημα θάνατι μια απάτη σε βάρος των μισθωτών, των συνταξιούχων, των μικροβιοτεχνών, των μικρών εταιρειών και θα οργανώνει την επίσημη, μεγάλη, πρωτογενή φοροδιαφυγή των μεγαλοβιομηχανών, εφοπλιστών, μεγαλεμπόρων, μεγαλομηχανικών, μεγαλοεργολάβων, μεγαλογιατρών, μεγαλοδικηγόρων, βουλευτών, δημοσιογράφων, από τους οποίους κανένας δεν πληρώνει τους φόρους που αναλογούν στα πραγματικά του εισοδήματα.